

Which was wrapped in a rag

דהוה צייר בבלייתא –

Overview

The התקדשי לי established the dispute between the ר"ש and ת"ק, regarding שליח לי, 'go and receive my קידושין from this man who told me כסף'. The שליח went and brought her a דינר של זהב (the שליח did not realize that it was a זהב, for the coin was wrapped in a rag). תוספות explains why we could not give this explanation previously.

פירש בקונטרס¹ כשנתנו לשליח היה צרור בסמרטוט וכשהגיע לידי האשה מצאתו של זהב - **explained that when the man gave it to the woman's שליח, the coin was wrapped in a rag, and when it reached the hands of the woman she found it to be gold** (that is why the משנה states 'ונמצא') -

תוספות responds to an anticipated difficulty:

ולעיל² כי פריך נמצא מעיקרא נמי זהב היה לא מצי לשנויי מאי נמצא דהוה צייר בבלייתא - **And previously when the גמרא asked, how can the משנה write 'נמצא' (it was found to be), when initially it was also gold!** Regarding this question, the גמרא **could not have answered, 'what is meant by נמצא that it was wrapped in a rag;** the same answer that is given here. תוספות replies that there the גמרא could not have given this answer -

דהא האשה עצמה מקבלת קידושין אם כן יודעת היא שהוא של זהב - **For in that case the woman herself is receiving the קידושין so therefore we must say that she knows that it is gold** (when she accepts it from the שליח) -

שאם היא סבורה שהוא של כסף הוי קשיא ליה אמאי מקודשת - **For if she assumed that it was silver, the question would remain why is she מקודשת -**

והא איכא דניחא ליה בכספא ולא ניחא ליה בדהבא - **Since there are those who are בכספא ולא ניחא ליה בדהבא**

וכל שכן שהשליח יודע כך דאם לא כן טועה הוא ואין הקידושין כלום - **And we certainly must say that the שליח knew this (that it was gold) for if the שליח did not know (but thought it was silver) so he is making a mistake and the קידושין are worthless** (he intended to be מקדש her (for his friend) with כסף but not with זהב -

¹ בד"ה דהוה.

² אב"י previously gave a different explanation, that the משנה is in a case where the מקדש told his שליח, 'lay out for me a דינר and be מקדש for me this woman', but the שליח laid out a דינר זהב. The גמרא there asked (according to אב"י) how can the משנה state נמצא, when initially the שליח laid out a דינר זהב (it was not זהב של זהב).

ולא שייך התם טעמא דמראה מקום היא לו³ -

And the reason of 'he is just showing him a place', is not applicable there -

אבל הכא שעשאתו שליח לקבל קידושין⁴ שייך טעמא דמראה מקום היא לו:

However here where she made him a שליח to receive the קידושין the reason of is applicable. מראה מקום הוא לו

Summary

The answer of צייר בבלייתא is applicable only by a שליח לקבלה of the אשה, but not by a שליח לקדש of the בעל (where the שליח lays out the money).

Thinking it over

It appears⁵ from תוספות that if the שליח (of the מקדש) made a mistake (he laid out זהב instead of כסף) we cannot say מראה מקום הוא לו; however if the שליח was aware that he was laying out זהב instead of כסף then אב"י says (according to ר"ש) we can say מראה מקום הוא לו. However how is it possible to say that when the husband told the שליח to lay out כסף של דינר that he was מראה מקום הוא לו; he said כסף but not more?! Would we say that if the שליח laid out a thousand זהב that the מקדש was מראה מקום הוא לו?⁶

³ When one, for instance, says to a שליח, 'be מקדש for me this woman in that particular city', and the שליח went and was מקדש her in a different city, we could either say that the מקדש was מקפיד that the קידושין should only take place in this particular city, or we can say he was merely informing the שליח where to find the woman; he was מראה מקום הוא לו, but he does not mind if the שליח is מקדש her elsewhere. In אב"י's explanation (where the husband sent the שליח) it is possible to say that when the שליח knowingly laid out a זהב של דינר for the קידושין, that she is מקודשת for we can assume מראה מקום הוא לו (the מקדש said כסף but does not mind זהב [see 'Thinking it over']); however if we assume that the שליח mistakenly gave her the זהב, the issue of מראה מקום is totally inapplicable since the שליח had the intention of laying out only a כסף של דינר not זהב של דינר. It is ידוע טעות.

⁴ The role of the שליח here is totally passive, he is merely accepting the קידושין on behalf of the woman (he is not laying out his own money), so therefore even if she said דינר כסף and it turned out to be a דינר זהב and the שליח was unaware, we can still say מראה מקום הוא לו (she is happy with [even] a דינר כסף, but she would not mind a דינר זהב). The lack of knowledge on the part of the שליח has no effect on the קידושין.

⁵ See footnote # 3.

⁶ See נחלת משה בגמ' ד"ה והלך and מהרש"א בתוס' ד"ה איכא.